

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Brigity Chrástilové, JUDr. Ludmily Valentové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobkyně: **B. D.**, zastoupené JUDr. Ing. Jiřím Malantou, advokátem, se sídlem Wurmova 16, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní příhrádka 21/OAM, Praha 7, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 4. 2007, č. j. OAM - 41/PR - L06 - R2 - 2004, o udělení azylu, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 23. 11. 2007, č. j. 56 Az 82/2007 - 34,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Shora uvedeným rozsudkem Krajského soudu v Brně byla žaloba směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 4. 2007, č. j. OAM - 41/PR - L06 - R2 - 2004, zamítnuta.

Ve smyslu daného poučení podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) proti rozsudku krajského soudu, jenž jí byl doručen dne 31. 12. 2007, kasační stížnost, která byla stěžovatelkou podána osobně u Krajského soudu v Brně 15. 1. 2008 (kasační stížnost tedy nebyla podána v zákonné lhůtě a je zjevně opožděná).

Rozsudek byl stěžovatelce doručován na uvedenou adresu: M. 11, B. Jak vyplývá z poštovní relace rozsudek - písemnost určenou do vlastních rukou - byl uložen na poště dne 21. 12. 2007 a stěžovatelce byla zanechána výzva, aby si písemnost vyzvedla. Nejvyšší správní soud při svém rozhodování vycházel ze skutečnosti, že rozhodnutí bylo stěžovatelce doručeno dne 31. 12. 2007 (bylo postupováno v souladu s ustanovením § 50c odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v platném znění, podle kterého, nebude-li uložena písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, vyzvednuta do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl.). Na tom nic nemění skutečnost, že si stěžovatelka uvedenou písemnost vyzvedla na poště až dne 7. 1. 2008.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Podle věty třetí citovaného ustanovení zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout, neboť se jedná o lhůtu zákonnou.

Stěžovatelka byla řádně poučena, že kasační stížnost lze podat do dvou týdnů po doručení rozsudku ve smyslu ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. Stěžovatelka však podala kasační stížnost až dne 15. 1. 2008, tedy po marném uplynutí lhůty, jež uplynula dnem 14. 1. 2008.

Krajský soud v Brně předložil kasační stížnost se spisy Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí. Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než ve smyslu ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. (za použití § 120 s. ř. s.) kasační stížnost jako zjevně opožděnou odmítnout.

O odkladném účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud nerozhodoval - je stanoven přímo ze zákona (§ 32 odst. 5 zákona o azylu).

Výrok o nákladech řízení má odůvodnění v ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (v tomto případě kasační stížnost) odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. dubna 2008

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu